

การบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ของสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

Management of Learning Experience in the Digital Era for Early Childhood
based on Suppurisa-Dhamma in Schools of Network Center 1
Thammarak under Nakhon Si Thammarat Primary
Educational Service Area Office 2

รพีพรรณ พลายด้าง*

Rapeepan Plydaung

มะลิวัลย์ โยธารักษ์

Maliwan Yotharak

บุญเลิศ วีระพรกานต์

Boonlert Wiraponkan

อภิจิตร ณ นคร

Apijit Nanakorn

สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

Department of Buddhist Educational Administration, Faculty of Education,

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Si Thammarat Campus, Thailand

Corresponding author, e-mail: am_rapeepan_7@hotmail.com*

วันที่รับบทความ (Received): 27 ธันวาคม 2568

วันที่แก้ไขบทความ (Revised): 15 มกราคม 2569

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted): 19 มกราคม 2569

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย 2) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และ 3) นำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 15 คน ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึกจำนวน 5 คน สันทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย

ผลจากการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า การดำเนินงานของสถานศึกษายังขาดความเป็นระบบ เนื่องจากไม่มีการสำรวจพื้นฐานเด็กครูขาดทักษะดิจิทัล อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีไม่เพียงพอ การนิเทศขาดความต่อเนื่องและเครื่องมือที่เป็นระบบ ขณะที่การประเมินพัฒนาการยังใช้ระบบกระดาษ ส่งผลให้การติดตามพัฒนาการล่าช้าและไม่สอดคล้องกับบริบท 2) การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

สำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ขั้นตอนการบริหารการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบด้วย การวางแผน อำนวยการ นิเทศ และประเมินพัฒนาการของเด็ก การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านการเรียนรู้ ผู้เรียน ผู้สอน และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 ผ่านกระบวนการ การวางแผน การดำเนินงาน ติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาในทุกขั้นตอน ส่งผลให้การบริหารมีความรอบคอบ และเป็นระบบ 3) การนำเสนอ และประเมินแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่ามีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา

คำสำคัญ: การบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้; การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล; สัปปุริสธรรม 7

Abstract

This research article aims to Study 1) study the current conditions of managing learning experiences in the digital era for early childhood education. 2) examine guidelines for managing learning experiences in the digital era for early childhood education based on the Seven Qualities of a Good Person (Sappurisa-dhamma 7). 3) present and evaluate the proposed guidelines for managing learning experiences in the digital era for early childhood education based on the Sappurisa-dhamma 7 using qualitative research methods to collect data by in-depth interviews with 15 stakeholders 5 informants and focus group discussions with 7 experts. The data were analyzed using inductive analysis.

The research results were found as follows:- 1) The current conditions of managing learning experiences in the digital era for early childhood education lacked systematic implementation This was due to the absence of baseline assessments of children insufficient teachers digital skill inadequate technological resources, discontinuous supervision and a lack of systematic supervision tools. In addition child development assessment relied on paper-based systems resulting in delayed monitoring and assessments that were not aligned with the contextual realities. 2) The study of guidelines for managing learning experiences in the digital era for early childhood education based on the Seven Qualities of a Good Person (Sappurisa-dhamma 7) found that the management process of learning experiences consists of planning, directing, supervision, and assessment of children's development. Digital-era learning management comprises four dimensions: learning, learners, teachers, and the digital learning environment. The Sappurisa-dhamma 7 are integrated through the processes of planning, implementation, monitoring and evaluation, and continuous improvement at every stage, resulting in prudent and systematic management. 3) The presentation and evaluation of the guidelines showed that the experts unanimously agreed that the guidelines are appropriate feasible and beneficial for application in managing learning experiences in educational institutions.

Keywords: Management of learning experiences; Digital-era learning management; Sappurisa-dhamma 7

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคสมัยปัจจุบันตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่เกิดความผันผวนอย่างรวดเร็วและรุนแรง โดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวกลาง ชีวิตความเป็นอยู่ของคนกับดิจิทัล ประเทศไทยในปัจจุบันก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ที่นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเข้ามาแก้ปัญหาและช่วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจในทุกภาคส่วน ส่งผลโดยตรงกับวิถีชีวิตกับคนในสังคมยุคสมัยใหม่ที่จำเป็นต้องปรับตัวไปพร้อมกับเทคโนโลยี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมชาติ, 2559: 3) การพัฒนาเด็กปฐมวัยของประเทศไทยเป็นสิ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ให้ผลของการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุดต่อการสร้างรากฐานของชีวิต เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เริ่มต้นตั้งแต่ปฏิสนธิในครรภ์มารดา จนถึงอายุ 6 ปีบริบูรณ์ หรือก่อนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงมีหลายหน่วยงานที่จัดบริการพัฒนาเด็กปฐมวัย รวมทั้งการให้ความรู้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรชุมชนโดยในส่วนของภาครัฐมีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลัก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 41) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย เด็กสามารถเรียนรู้สื่อดิจิทัลได้ง่ายด้วยตนเอง สื่อดิจิทัลเป็นสิ่งที่ช่วยในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก แต่อย่างไรก็ตามการใช้สื่อดิจิทัลมีทั้งผลดีและผลเสียต่อพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก ดังนั้น เพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะสื่อ เลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม ครู พ่อแม่ควรเป็นต้นแบบในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก และผู้บริหารควรส่งเสริมความตระหนักรู้ในการใช้สื่อให้กับเด็กมากขึ้น

ดังนั้น การนำหลักธรรมสัปปุริสธรรม 7 หรือคุณธรรมของนักปราชญ์มาใช้ในการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยจึงเป็นแนวทางที่สำคัญ ได้แก่ 1) อัมมัญญาตา รู้จักเหตุ เลือกใช้สื่อดิจิทัลที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็ก 2) อตถัญญาตา รู้ผล มีการวางแผนกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน 3) อตตัญญาตา รู้จักตน ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาทักษะดิจิทัลแก่ครู 4) มัตตัญญาตา รู้จักประมาณ รู้ว่าเทคโนโลยีควรใช้แค่ไหน อย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและพฤติกรรมของเด็ก 5) กาลัญญาตา รู้จักกาล รู้ว่าเวลาไหนควรจัดกิจกรรมแบบใดและเทคโนโลยีควรเข้ามาเสริมช่วงใด 6) ปริสัญญาตา รู้จักชุมชน การจัดการเรียนรู้ควรสัมพันธ์กับวิถีชีวิตชุมชน วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของเด็ก และ 7) ปุคคลัญญาตา รู้จักบุคคล รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น พัฒนาการ ความสนใจ และพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน ซึ่งคุณสมบัตินี้ทั้ง 7 ประการนี้ เป็นองค์ประกอบและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันอย่างสมบูรณ์ที่จะทำให้ผู้นำสามารถจัดการ ภาระงานทุกอย่างให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2538: 276)

สถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ประกอบด้วย 14 โรงเรียน เปิดสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น มีทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ได้ปฏิบัติตามนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 และนโยบายเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 การเรียนรู้ทุกที่ ทุกเวลา (Anywhere Anytime) ด้วยเทคโนโลยี พัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้แก่ผู้เรียนทุกที่ทุกเวลา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2, 2566: 9) เห็นได้ว่า การบริหารการจัด

ประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญในการดำเนินต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 โดยปัญหาที่พบในการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียน คือ ครูจำนวนมากไม่มีความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย การนำเทคโนโลยีมาบูรณาการยังขาดระบบการวางแผนอย่างมีเป้าหมาย และผู้ปกครองบางรายให้เด็กใช้เทคโนโลยีโดยไม่มีการควบคุม ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงบริบทการบริหารจัดการประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นต้องสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จึงสามารถนำเทคโนโลยีที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการบริหารสถานศึกษาและการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียนในยุคดิจิทัล (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560: 174)

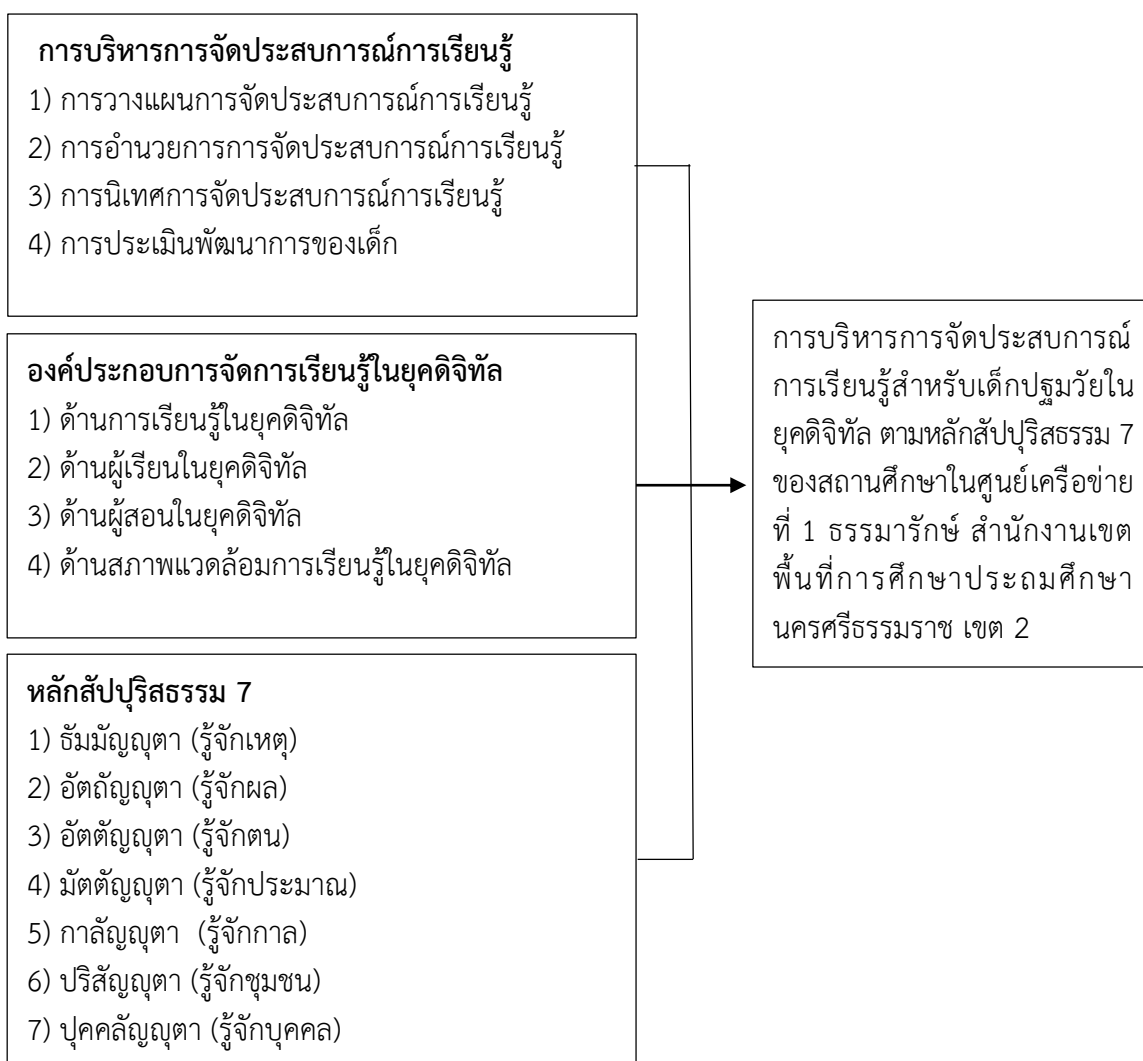
จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำหลักสัปปริสธรรม 7 มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบ ช่วยแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน และส่งเสริมให้การพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นไปอย่างสมดุล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปริสธรรม 7
3. เพื่อนำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปริสธรรม 7

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามหลักเกณฑ์การบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การวางแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ 2) การอำนวยการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การนิเทศการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ 4) การประเมินพัฒนาการของเด็ก องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล 3) ด้านผู้สอนในยุคดิจิทัล 4) ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยยึดหลักสัปปริสธรรม 7 ประกอบด้วย 1) อัมมัญญา 2) อัตถัญญา 3) อตตัญญา 4) มัตตัญญา 5) กาลัญญา 6) ปริสสัญญา 7) ปุคคลัญญา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาใน 3 ลักษณะ คือ ศึกษาค้นคว้าทางเอกสาร (Documentary investigation) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ

2. ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าระดับปฐมวัย และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนระดับปฐมวัย

2.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และนำไปตรวจสอบความสอดคล้องของร่างแบบสัมภาษณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งประกอบด้วย นักวิชาการการบริหารการศึกษา นักวิชาการการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญการจัดประสบการณ์เรียนรู้ การพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป สามารถนำไปใช้ได้

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการบริหารการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบจากนั้นนำมาตีความหมายเชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ

3. ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

3.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 รูป/คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย และพระภิกษุที่มีคุณวุฒิด้านการศึกษา

3.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 รูป/คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ร่างแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาเรียบเรียงและปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. ระยะที่ 3 นำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

4.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 รูป/คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย ประธานศูนย์ในอำเภอทุ่งสง ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย พระภิกษุที่มีคุณวุฒิด้านการศึกษา และนักวิชาการเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา

4.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือ แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) และแบบประเมิน การสนทนากลุ่ม แนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนการนำเสนอและประเมินแนวทาง ใช้การสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 รูป/คน โดยใช้แบบประเมินสนทนากลุ่ม ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำความเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มมาเรียบเรียงเป็นแนวทางที่สมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า 1) การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โรงเรียนขาดระบบการประชุมวางแผนก่อนเปิดภาคเรียนอย่างเป็นขั้นตอน ไม่มีการสำรวจพื้นฐานเด็กอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของเด็กแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ การบูรณาการเทคโนโลยียังมี

ข้อจำกัดอย่างมาก เนื่องจากอุปกรณ์ดิจิทัลไม่เพียงพอ ครูหลายคนยัง ขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ส่งผลให้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ยังไม่เป็นระบบ 2) การอำนวยความสะดวกการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า แม้โรงเรียนจะมีความพยายามสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี แต่การดำเนินงานยัง ขาดความเป็นระบบและ ความต่อเนื่อง โดยเฉพาะการบริหารสื่อดิจิทัลที่ไม่มีระบบกลาง ครูมีภาระงานสูงและทักษะดิจิทัลจำกัด ขณะเดียวกันโครงสร้างพื้นฐานด้านอุปกรณ์ อินเทอร์เน็ต และงบประมาณยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้การจัด กิจกรรมดิจิทัลไม่ต่อเนื่องและไม่บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จึงจำเป็นต้องพัฒนาการ อำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบมากขึ้น 3) การนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า การนิเทศของ โรงเรียนยังขาดความเป็นระบบและความต่อเนื่องอย่างชัดเจน แม้จะมีการเข้าเยี่ยมชั้นเรียนหรือการ ประชุมสะท้อนผลเป็นครั้งคราว แต่การดำเนินงานส่วนใหญ่เกิดขึ้นแบบเฉพาะหน้า ไม่มีการออกแบบ เครื่องมือหรือเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจนสำหรับประเมินการใช้สื่อดิจิทัลหรือการจัดประสบการณ์ที่ เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ส่งผลให้ครู ไม่ได้รับคำแนะนำที่เจาะจงและเป็นรูปธรรม และ 4) การประเมินพัฒนาการของเด็ก พบว่า โรงเรียนมีการสังเกตพฤติกรรมเด็กในชีวิตประจำวันและบันทึก ข้อมูลผ่านภาพถ่ายหรือวิดีโอบ้าง แต่กระบวนการประเมินยังขาดความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพต่ำ ครูต้องใช้เวลามากในการบันทึกข้อมูลรายบุคคล ข้อมูลจำนวนมากยังถูกจัดเก็บในรูปแบบกระดาษ ส่งผลให้การสืบค้น วิเคราะห์ และติดตามพัฒนาการเด็กเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ต่อเนื่อง

2. ผลการศึกษาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 พบว่า 1) การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สถานศึกษาวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยผู้บริหารและครูร่วมกันวิเคราะห์บริบท หลักสูตร ความพร้อมของผู้เรียน ครู และสภาพแวดล้อมดิจิทัล โดยยึดหลักธัมมัญญา อัทธัญญา เพื่อกำหนด เป้าหมายที่ถูกต้องและชัดเจน ใช้ธัตถัญญา มัตถัญญา กาลัญญา ในการเลือกใช้เทคโนโลยีให้ เหมาะสมกับวัย เวลา และศักยภาพ จัดคณะทำงานดูแล 4 ด้าน การเรียนรู้ ผู้เรียน ผู้สอน สภาพแวดล้อม การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ออกแบบกิจกรรมดิจิทัลที่ปลอดภัย วิเคราะห์พัฒนาการรายบุคคล พัฒนาทักษะ ครู และปรับพื้นที่ห้องเรียนให้เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี โดยคำนึงถึงปรัญญา บริบทชุมชน และติดตาม ปรับปรุงแผนตามความแตกต่างของครูและผู้เรียนด้วย บุคคลัญญา เพื่อยกระดับคุณภาพอย่างต่อเนื่อง การอำนวยความสะดวกการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) การอำนวยความสะดวกการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สถานศึกษาวางแผนโดยผู้บริหารและครูร่วมกันกำหนดบทบาท สนับสนุนทรัพยากร ความปลอดภัย และ พัฒนาทักษะดิจิทัลของครู โดยยึดธัมมัญญา และ อัทธัญญา ดำเนินการ แต่งตั้งคณะทำงานทั้ง 4 ด้าน ส่งเสริมการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล และ Mobile Learning ดูแลการใช้สื่อให้เหมาะสมตามวัยตาม มัตถัญญา พัฒนาครูด้วยอบรมและ PLC ตามธัตถัญญา และจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสอดคล้อง ชุมชนตามปรัญญา ติดตามประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การใช้สื่อ ประเมินผลลัพธ์ผู้เรียน ตรวจสอบการ จัดกิจกรรมจริง และติดตามพัฒนาการผ่านระบบดิจิทัล และปรับปรุงพัฒนา นำผลประเมินมาปรับ อุปกรณ์ สื่อ สภาพแวดล้อม และการอบรมเพิ่มเติม พร้อมพัฒนานวัตกรรมผ่าน PLC โดยคำนึงถึงความ แตกต่างรายบุคคลตามบุคคลัญญา 3) การนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สถานศึกษาวางแผน การนิเทศร่วมกัน กำหนดบทบาท ระยะเวลา และเครื่องมือให้เป็นระบบ โดยยึดธัมมัญญา ดำเนินการ นิเทศทั้งแบบ On-site และ Online ครอบคลุมผู้เรียน ผู้สอน และสภาพแวดล้อม เลือกช่วงเวลาให้ เหมาะสมตามกาลัญญา คำนึงถึงบริบทโรงเรียนและครอบครัวตามปรัญญา กำกับการใช้สื่ออย่างพอดี ตามมัตถัญญา และประเมินศักยภาพครูตามธัตถัญญา ติดตามประเมินผลด้วยแบบสังเกต แบบบันทึก และข้อมูลพัฒนาการเด็กผ่านระบบดิจิทัล เพื่อสะท้อนผลการใช้เทคโนโลยีอย่างแท้จริง และปรับปรุงพัฒนา

โดยนำผลประเมินมาปรับรูปแบบและเครื่องมือนิเทศ เพิ่มความยืดหยุ่นด้วยการนิเทศออนไลน์และพัฒนาทักษะครู โดยยึดบุคคลัญญตา และ 4) การประเมินพัฒนาการของเด็ก สถานศึกษาวางแผนประเมินพัฒนาการร่วมกัน วิเคราะห์หลักสูตร และกำหนดผลลัพธ์ที่ชัดเจน โดยยึดอัมมัญญตา และอัตถัญญตา ดำเนินการโดยครูประเมินจากการสังเกต กิจกรรมจริง และกิจกรรมดิจิทัล ใช้แพลตฟอร์มติดตามพัฒนาการ Classdojo โดยคำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคลตามบุคคลัญญตา ใช้สื่ออย่างพอดีตามมัตถัญญตา และจัดเวลาเหมาะสมตามกาลัญญตา ติดตามประเมิน โดยคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ความถูกต้องของข้อมูล ความปลอดภัยดิจิทัล และความพร้อมของครูผู้ประเมิน ตามอัตถัญญตา พร้อมคำนึงถึงบริบทครอบครัวและชุมชนตามปรัญญตา และปรับปรุงพัฒนาโดยนำผลประเมินมาปรับระบบและเครื่องมือ เพิ่มตัวชี้วัดด้านความปลอดภัยดิจิทัลและการมีส่วนร่วมของเด็ก เพื่อให้การประเมินสะท้อนพัฒนาการที่แท้จริงในยุคดิจิทัล

3. ผลการนำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า แนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ประกอบด้วย 1) ชื่อเรื่อง 2) หลักการและเหตุผล 3) วัตถุประสงค์ของแนวทาง 4) แนวทางการดำเนินงาน 5) การติดตามและประเมินผล ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มทุกคนมีความเห็นว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ ในการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย เนื่องจากแนวทางมีความชัดเจน ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนา อีกทั้งสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล และเอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสมตามช่วงวัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า 1) การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โรงเรียนไม่มีการประชุมวางแผนและสำรวจพื้นฐานเด็กอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถออกแบบกิจกรรมได้เหมาะกับบริบท การบูรณาการเทคโนโลยียังจำกัดจากอุปกรณ์ไม่เพียงพอและทักษะดิจิทัลของครูยังไม่ทั่วถึง 2) การอำนวยการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ไม่มีการจัดทำแผนในการอบรมเพื่อพัฒนาครูอย่างเป็นระบบขาดการสนับสนุนในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี ขาดระบบจัดเก็บสื่อและครูมีภาระงานเอกสารมาก ทำให้มีเวลาจำกัดในการออกแบบกิจกรรม ขณะเดียวกันอุปกรณ์ชำรุดและอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ส่งผลต่อคุณภาพการจัดประสบการณ์ดิจิทัล 3) การนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ยังขาดเครื่องมือและเกณฑ์นิเทศที่เป็นระบบการนิเทศไม่ต่อเนื่อง ทำให้คำแนะนำที่ครูได้รับไม่ชัดเจนและไม่สามารถติดตามผลได้ต่อเนื่อง อีกทั้งความไม่พร้อมด้านเทคโนโลยียังเป็นอุปสรรคในการใช้สื่อดิจิทัล และ 4) การประเมินพัฒนาการของเด็ก โรงเรียนยังใช้การบันทึกผลการประเมินลงบนกระดาษ ทั้งนี้ สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารจัดการจัดประสบการณ์ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีทั้งระบบการวางแผน การอำนวยการ การนิเทศ และการประเมินพัฒนาการของเด็กที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ด้วยการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีการประชุม วางแผน ดำเนินงาน ติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาร่วมกัน ทำให้การบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยดำเนินไปอย่างเป็นระบบ แม้ยังมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีและทักษะครู แต่โครงสร้างการบริหารที่ชัดเจนช่วยให้การจัดประสบการณ์มีทิศทางและพัฒนาได้ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ กิติชัย วงศ์ศิลปกุล และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2564: 749) ได้ศึกษาการบริหารการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและครอบคลุมหลายมิติ โดยประกอบด้วย 9 ด้านสำคัญ ได้แก่ การวางแผน การอำนวยความสะดวก การนิเทศ การสนับสนุนสื่อและแหล่งเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการเด็ก การวิจัยเพื่อพัฒนา การพัฒนาบุคลากร การสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน และการสนับสนุนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ปฐมวัยที่มีคุณภาพต้องอาศัยการบริหารแบบองค์รวม เชื่อมโยงทุกกระบวนการเพื่อพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านตามเป้าหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับ สายสุตา ปันตระกูล และคณะ (2558: 81) ได้ศึกษา สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนระดับอนุบาล ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่เลือกใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ คำนึงถึงระยะเวลา และความเหมาะสมกับวัยของเด็ก สามารถปรับยืดหยุ่นตามความสนใจของผู้เรียน และใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในโรงเรียนเป็นหลัก โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า มีขั้นตอนการบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ได้ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การอำนวยความสะดวก 3) การนิเทศ และ 4) การประเมินพัฒนาการของเด็ก มีองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการเรียนรู้ 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านผู้สอน และ 4) ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยบูรณาการตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ประกอบด้วย 1) อัมมัญญา 2) อตถัญญา 3) อตตัญญา 4) มัตตัญญา 5) กาลัญญา 6) ปริสสัญญา 7) ปุคคัลลัญญา ส่งผลให้การบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้มีความรอบคอบ เป็นระบบและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม โดยการวางแผนที่ยืดหยุ่น รู้หลักการ รู้ผล รู้ตน ทำให้การออกแบบกิจกรรมมีความชัดเจนและตอบสนองพัฒนาการเด็กได้ตรงจุดการอำนวยความสะดวกที่เน้นรู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน ทำให้การใช้เทคโนโลยีมีความพอดี ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับบริบทครอบครัวและชุมชน การนิเทศและประเมินผล ยึดหลักรู้จักบุคคล ช่วยให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างตรงความต้องการ และเด็กได้รับการประเมินตามความแตกต่างรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน (2562: 636) ได้ศึกษาการบริหารจัดการสื่อดิจิทัลเพื่อเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการสื่อดิจิทัลเพื่อเด็กปฐมวัยประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการโดยภาครัฐ การบริหารการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารบุคลากร การบริหารงบประมาณ การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสื่อดิจิทัลโดยเน้นว่าการใช้สื่อดิจิทัลจะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อองค์ประกอบเชิงระบบเหล่านี้ได้รับการพัฒนาอย่างครบถ้วน และการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ด้วยสื่อดิจิทัลต้องคำนึงทั้งด้านทรัพยากร บุคลากร การมีส่วนร่วม และสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดผลต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย และสอดคล้องกับ พระมหากษัตริย์ ธิราช (โพธิ์คำ) (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดศรีนคราราม อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องยึดหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นแกนสำคัญในการกำกับการบริหารโดยหลักอัมมัญญา อตถัญญา และอตตัญญา ช่วยให้การวางแผนมีความถูกต้องตามหลักเหตุผล มีเป้าหมายชัดเจน และสอดคล้องกับศักยภาพของผู้บริหารและครู ขณะที่หลักมัตตัญญา และกาลัญญา ช่วยให้การใช้เทคโนโลยีเป็นไปอย่างพอดีและเหมาะสมกับช่วงเวลา ส่วนหลักปริสสัญญา

และบุคคลัญญา ทำให้การบริหารสอดคล้องกับบริบทชุมชน และมอบหมายงานตรงตามความสามารถของบุคลากรอย่างเหมาะสม ผลการวิจัยยังสะท้อนปัญหาสำคัญ การใช้บุคลากรไม่ตรงศักยภาพ และอุปกรณ์ดิจิทัลที่ไม่ทันสมัย แต่โรงเรียนมีจุดแข็ง คือ การประชุมวิเคราะห์ปัญหาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยให้การพัฒนางานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

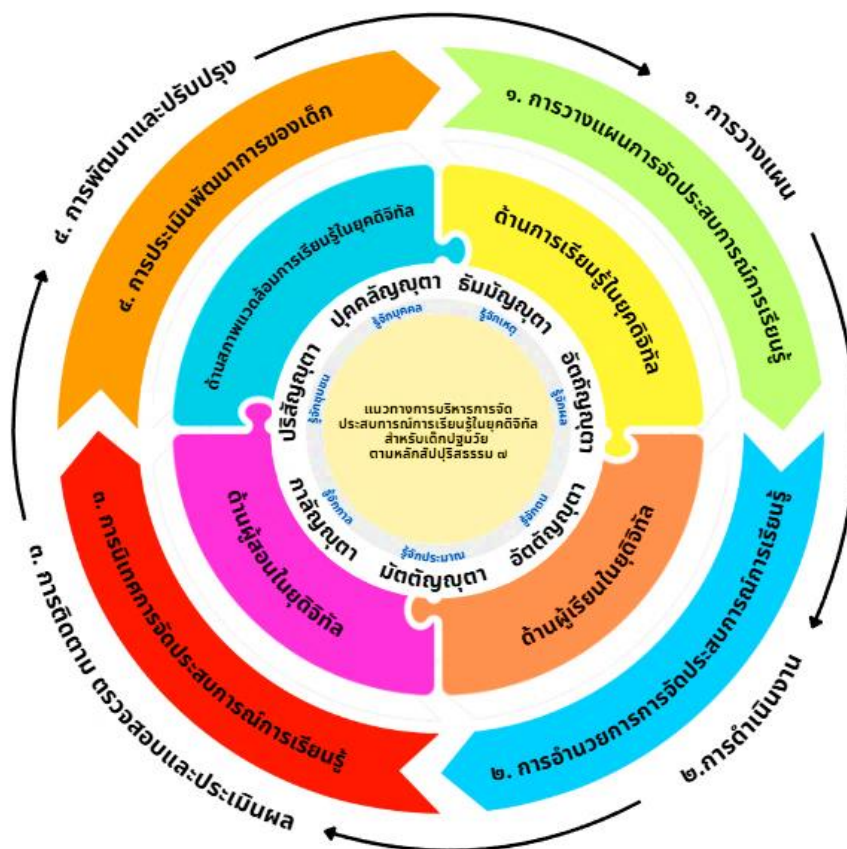
3. การนำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ผลการนำเสนอแนวทางและประเมินแนวทางการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ประกอบด้วย 1) ชื่อเรื่อง 2) หลักการและเหตุผล 3) วัตถุประสงค์ของแนวทาง 4) แนวทางการดำเนินงาน 5) การติดตามและประเมินผล โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้ แนวทางการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารที่ยึดหลักสัปปุริสธรรม 7 ช่วยให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความเป็นระบบและเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ทำให้การใช้เทคโนโลยีมีหลักการและเป้าหมายชัดเจน สอดคล้องกับวิรัช ภัคดีพงษ์ และคณะ (2565: 241) ได้ศึกษา แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้านสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหลักสัปปุริสธรรม 7 สามารถเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรการสอน การประเมิน และการนิเทศ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สอดคล้องกับพระราชูธ ปณฺณาวชิโร (เพชรไพร) (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 อยู่ในระดับมาก และแต่ละด้านมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาการบริหารงานสถานศึกษา จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมทั้งในด้านการออกแบบสื่อ การพัฒนาครู และการนิเทศที่เป็นระบบการใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นฐานคิดในการบริหารสามารถช่วยให้การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความรอบคอบ มีเป้าหมายชัดเจน และคำนึงถึงสมรรถนะของบุคลากร ตลอดจนความเหมาะสมของบริบทสถานศึกษา ซึ่งทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม

องค์ความรู้ที่ได้

แนวทางการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีการศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) การอำนวยการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินพัฒนาการของเด็ก เชื่อมโยงองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล 3) ด้านผู้สอนในยุคดิจิทัล และ 4) ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งเป็นหลักธรรมเพื่อให้ผู้บริหารมีความรอบรู้ รอบคอบ เข้าใจบริบทของสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) อัมมัญญา (รู้จักเหตุ) 2) อัตถัญญา (รู้จักผล) 3) อัตตัญญา (รู้จักตน) 4) มัตตัญญา (รู้จักประมาณ) 5) กาลัญญา (รู้จักกาล) 6) ปริสสัญญา (รู้จักชุมชน) 7) ปุคคลัญญา (รู้จักบุคคล) โดยมีองค์ความรู้ คือ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความเป็นระบบและเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ทำให้การใช้เทคโนโลยีมีหลักการและเป้าหมายชัดเจน ซึ่งดำเนินการผ่านการวางแผน การดำเนินการ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาโดยการบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 มาใช้ส่งผลให้การบริหารจัดการประสบการณ์การเรียนรู้มีความรอบคอบ เป็นระบบและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม โดยการวางแผนที่ยืด รู้หลักการ รู้ผล รู้ตน ทำให้การออกแบบกิจกรรมมีความชัดเจนและตอบสนองพัฒนาการเด็กได้ตรงจุด การอำนวยความสะดวกที่เน้นรู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน ทำให้การใช้เทคโนโลยีมีความพอดี ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับบริบทครอบครัวและชุมชน การนิเทศและประเมินผล ยึดหลัก รู้จักบุคคล ช่วยให้ครูได้รับการพัฒนาอย่าง ตรงความต้องการ และเด็กได้รับการประเมินตามความแตกต่างรายบุคคล โดยสรุปเป็นแผนภาพองค์ความรู้ได้ ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ของการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพครูและผู้บริหารด้านทักษะดิจิทัล โดยจัดงบประมาณเฉพาะด้านสื่อและโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล จัดอบรมต่อเนื่อง และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ (PLC) เพื่อยกระดับความสามารถด้านเทคโนโลยีและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2) ศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 1 ธรรมชาติวิทยา ควรจัดประชุมและนิเทศติดตามร่วมกับสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อวางแผนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อร่วมกันหาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ให้สถานศึกษานำไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของตน

3) สถานศึกษาควรนำแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ไปใช้ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอน โดยกำหนดมาตรฐานการใช้สื่อดิจิทัลที่ปลอดภัย เหมาะสมกับพัฒนาการเด็ก เพื่อให้การจัดประสบการณ์สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ควรนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยไปใช้ภายในสถานศึกษา

2) สถานศึกษาที่นำแนวทางการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายที่ 1 ธรรมารักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ไปใช้ควรมีการติดตามและประเมินผลการนำแนวทางไปใช้

3) สถานศึกษาอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทและทรัพยากรของสถานศึกษา พร้อมบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์และพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้าน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของสถานศึกษา

2) ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

3) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูปฐมวัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กิตติชัย วงศ์ศิลปะกุล และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2564). การบริหารจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารศิลปการศึกษาร*. 5(3): 749.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2538). *พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลศัพท์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาพงษ์สินธ์ ถิรจิตโต (โพธิ์คำ). (2564). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดศรีนคราราม อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาพุทธศาสนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระราชวุฒิ ปัญญาวิโร (เพชรไพร). (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพุทธบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาพุทธบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- วีรภัทร ภัคดีพงษ์และคณะ. (2565). แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. *วารสารวิจัยวิชาการ, 5(4): 241-242.*
- สรวมณต์ สิทธิสมาน. (2562). การบริหารจัดการสื่อดิจิทัลเพื่อเด็กปฐมวัย. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. 10(1): 636-647.*
- สายสุดา ปันตระกูลและคณะ. (2558). การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนระดับอนุบาล ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารสมาคมนักวิจัย. 19(2): 81-91.*
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567).* นครศรีธรรมราช: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2, กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.